

Nom:

Data:

El Sol i la Lluna

Basat en les històries del Quiché

Marcos Carías - María Cristina Pineda de Carías

Aleshores *Hunahpú* i *Ixbalanqué* van emprendre el seu camí. Tard el van emprendre perquè tard els va arribar el missatge: Que vinguin! Que deixin de jugar a pilota!, van dir els Senyors de *Xibalbá* a la seva àvia, en els temps quan tot era fosc.

L'àvia els va enviar el missatge amb un poll. El poll, se'l va menjar un gripau, el gripau la serp, la serp l'esperver. Quan l'esperver va arribar on eren els germans, va vomitar la serp que va vomitar el gripau que va vomitar el poll que va vomitar el missatge.

Van arribar *Hunahpú* i *Ixbalanqué* fins als Senyors de *Xibalbá*. Eren molts però només nou eren de debò, els altres eren de fusta. Els nois van enviar el mosquit. Quan va picar els de fusta, res no van dir, quan va picar els Senyors, ai! van dir. Així els van descobrir. Així no es van deixar enganyar pels Senyors de *Xibalbá*, qui els van sotmetre a moltíssimes proves a la casa fosca, la del fred, la dels tigres, la del foc, la dels ratpenats. Moltes proves van passar fins que finalment van vèncer els Senyors de *Xibalbá* en el joc de pilota.

Quan van vèncer tots els Senyors de *Xibalbá*, els nois van pujar al cel. *Hunahpú* es va convertir en el Sol. *Ixbalanqué*, en la Lluna. Va arribar aleshores la llum i mai més no va haver-hi fosc.

I al cel són, il·luminant. *Hunahpú* i *Ixbalanqué*. Sol i Lluna. Després van aparèixer els homes que habiten les terres del *Quiché*. Així ho van contar els avis i els avis dels avis...